

Sormáson: — A sajtónak egy szót se!

Amilyen a kanász, olyan a disznaja?

Érdekes: akadnak laktanyák, ahol meglehetősen gyakran történnek „rendkívüli események”. Lőszerlopás, öngyilkosság, súlyos fegyelemsértések. Ilyenkor természetesen vizsgálatot indítanak a laktanya háza táján is, amely általában a már jól ismert megállapítással zárul: „a cselekmény oka rendezetlen magánéleti probléma”.

Erre gyanakodnak a sormási fegyveres szökés esetében is. (Ezzel indokolták a múlt évben ugyanitt, fegyverrel elkövetett öngyilkosságot is.) Azért óhatatlanul a fegyvellemel kapcsolatban is felmerül néhány kérdés. Amelyek azonban — egyelőre — megválaszolatlanok maradnak, ugyanis nem volt kinek feltenni őket, mert a sormási laktanya parancsnoka közölte: „a vezérkarifőnök, a honvédség főparancsnoka szigorú parancsba adta: az ügy befe-

jeztéig a sajtónak egy szót se!”

Maradjunk tehát a magánéletnél! A nagykanizsai fiatalember, Horváth Szilárd szülei mondandóját — határozottan állítják, gyermekük rendezett körülmények között él — tegnap számunkban már közöltük. A lovászi Dancs Tamásnak negyven napja volt vissza a katonai szolgálatból. Talán neki akadt olyan komoly családi konfliktusa, amely e súlyos bűncselekményre készítette?

(Folytatás a 2. oldalon.)

(Folytatás az 1. oldalról.)

Lovászi polgárai mély megdöbbenéssel fogadták a hírt, hogy a falubeljük ilyen esztelen tette adta a fejét. A Dancs famíliát átlagos családnak tartják, semmi kirívót nem találtak az életükben. Öt gyermeket neveltek normálisnak mondható körülmények között, megbotránkozató dolgot nem műveltek. S bár Tamás nem tartozott a szerény, szolid gyermekek közé, eljárt szórakozni, de nem randalírozott, nem viselkedett botrányosan.

A családot mély megdöbbenésben találjuk, az asztalon az újságok, a sormási híradásnál nyitva.

— Egyszerűen nem tudunk mit mondani — így az apa. — Tamás nem erőszakos gyerek. Ha ivott(?!), inkább csendben behúzódott a szobájába, egy rossz szava sem volt. Az utóbbi időben örömmel számolgatta a napokat, hogy már nincs sok vissza, ráadásul húsz nap szabadságot is kap. Jutalomból, mert elégedettek vele. Tervezgette, mi lesz vele a leszerelés után.

— Teljesen lebénultunk — mondja szinte sírva az anya. —

Szombaton láttuk a környéken a rendőröket, kérdeztem is a körzetestől, mi történt, de nem mondtak semmit. Gondolhatják mit éreztünk, amikor a televízióból megtudtuk, mit követett el a fiunk. Aztán este kijött egy főnadnagy és egy katoná. Olyasmit kérdeztek, jártunk-e látogatóni a gyereket. Hát az utóbbi időben nem jártunk, hiszen egy héten kétszer is hazajött.

— Önök szerint mi lehetett az oka, hogy a leszerelés küszöbén az egyik legsúlyosabb katonai bűncselekményt követte el a gyermekük?

— Van egy közmondás: „amilyen a kanász, olyan a disznaja”. Ha a tisztek igazi fegyelmet tartottak volna, a kiskatonák nem mernek kimaradozni, részegeskedni. A laktanyai rendre, fegyelemre a szülő nem tudja megtanítani a fiát. A katonaságnál mi szülők, már nem tudjuk fogni a gyerekek kezét. Számos fiatal ott szokik rá az italra. Egyébként nehéz elhinni, hogy egy laktanyában nem vesznek észre három — miként mondják — csontrészeg bakát.

— Szegény kölyök, éppen csak elkezdte az életet, aztán egy időre be is fejezte. Hosszú évek-

re börtönbe zárják — sajnálkozik Tamás nővére. — Akármit követett el, azért csak a testvérem, ne várják, hogy megtagadjam. Biztos vagyok benne, nem ő találta ki ezt az örültséget. Azt is tudom, ha nem iszik, bele se tudták volna vinni.

Egy idős Lovászi polgár véleménye: „Manapság nincs fegyelem sehol. Amikor én voltam katoná — 1951-ben — tiszttáiban voltunk vele: a sima szökés életfogytiglani, a fegyveres lelépés halálbüntetés. De mi akkor férfiak voltunk. Most még a bajuszuk sem serken, máris munderban parádézhatnak. Néha csak néz az ember: gyerekek kezébe fegyvert adnak.”

Hazafelé felvettünk egy — más alakulathoz tartozó — stoppoló kiskatonát. Vajh' ő miként vélekedik az ügyről?

— Egyik katonatársam ismerte az egyiküket. Hogy melyiket? Nem tudom, valamelyik zalaít. Azt mondja, nem százas a fiú. Szerencse, hogy senki sem halt meg. A tisztek azt mondják, az ilyen balhék mögött mindig családi probléma húzódik meg. Nálunk őrség előtt 24 órával nem is adják oda a katonának a levelet... **F. Zs.**